

# RA's en AA's

Interessant in controles vind ik de bedrijfscultuur. Hoewel dit niet leidt tot concreet controle-

bewijs kan dit wel richtinggevend zijn. Dit herleid ik uit de manier waarop zaken worden besproken, de kennis van zaken van mijn gesprekspartner en het getoonde verantwoordelijkheidsgevoel. Maar vooral ook of er wordt gelachen. Vooral dat laatste is voor mij tekenend. Een controle niet gelachen, is een jaarrekening niet gecontroleerd.

Cultuur is niet alleen belangrijk voor accountantscontrole, maar vooral ook voor het reilen en zeilen binnen een bedrijf. Zodra twee verschillende culturen samenkomen, leidt dit tot confrontatie en strubbelingen. Afhankelijk van de wijze waarop hiermee wordt omgegaan, leidt dit tot nieuwe kansen, maar vaker tot grote problemen. Niet voor niks mislukken veel fusies.

Culturen verschillen al snel. Bij mijn eerste werkgever merkte ik dat op beide vestigingen een andere cultuur heerste. Ook de grote kantoren, waar wordt geadverteerd met één bedrijfscultuur, kunnen dat niet waarmaken. Bij het samenwerken met andere vestigingen kan dit leiden tot spanningen.

Tijdens mijn studie op de heao ben ik overgestapt van de RA-variant naar de AA-variant. Hoewel ik deze jeugdzonde heb kunnen rechtekken,

**'Een controle niet gelachen, is een jaarrekening niet gecontroleerd.'**

heeft dit wel geleid tot inzicht in de verschillen tussen de opleidingen. Verschillen die ik overigens bevestigd heb gekregen aan de andere kant van het klaslokaal.

AA's hebben een andere insteek. Over het algemeen (te) praktisch, gericht op alleen toepassing. In veel mindere mate op het idee erachter. Dit komt ook terug in de ambitie. Soms spreek ik oud-studiegenoten. Frappant vind ik het dan om te constateren dat iemand het verschil niet ziet tussen een administratie- en een accountantskantoor. De logica om te stoppen met een vervolgopleiding omdat regels toch veranderen, gaat zelfs gedachtekronkels te boven.

Wat mij opvalt, is dat AA's zich vaak lijken te beschouwen als minderwaardig. Op allerlei manieren wordt geprobeerd zich te profileren. Vaak door sterk af te geven op de grote kantoren, waarbij ik dan het visioen krijg van een mislukt sollicitatiegesprek. Erg jammer, want volgens mij zijn AA's en RA's eerder complementair dan een bedreiging voor elkaar.

Inmiddels wordt gewerkt aan fusie tussen NIVRA en NOvAA. Tien jaar geleden is dit door de leden tegengehouden. Naar verwachting is hiervan geleerd. De kans om door de ledenvergadering heen te komen, lijkt realistischer.

Los van de vraag of een fusie daadwerkelijk iets toevoegt, blijft de vraag of de culturen voldoende geïntegreerd kunnen worden. Zelf heb ik daar niet heel veel vertrouwen in.

Laten we hopen dat het lachen ons niet vergaat.



BEELD: MARJA BROUWER

HOMME IDZERDA